

Αντιγράφονται συνεχώς από το σύνολο των ανθρώπων οι ανώτερες ηθικές αρχές και αξίες που λέγονται: Ελευθερία, Ηθική, Δικαιοσύνη ή Πολιτική και Κοινωνική Αρετή , υπό την επίδραση των οποίων προήχθησαν οι πολιτείες και οι κοινωνίες

των ανθρώπων και θεμελιώθηκε ο πραγματικός πολιτισμός.

Ο μόνος λαός που δεν κατόρθωσε να αποτινάξει την βαρβαρότητα είναι ο τουρκικός!

Παρόλο ότι κατέλαβε προ πέντε αιώνων τα εδάφη μιας Αυτοκρατορίας, στα οποία άκμαζε ο λαμπρότερος πολιτισμός, δεν μπόρεσε να επωφεληθεί, διότι έβλεπε τον πολιτισμό σαν κάτι ασυμβίβαστο με την ψυχρόσύνη του. Έγινε ο μέγας φωτοσβέστης έτσι ώστε να ζήσει μέσα στον δικό του κόσμο, όπου οι σφαγές αθώων και η αρπαγή ξένων αγαθών είναι ο μοναδικός του νόμος.

Έτσι συναντάμε διαρκώς εγκλήματα επί εγκλημάτων, τα οποία τα Ευρωπαϊκά Κράτη, για λόγους πάντοτε πολιτικής σκοπιμότητας και γενικότερων συμφερόντων τους, άφηναν ατιμώρητα για να φτάσουμε στη νύχτα της 6ης-7ης Σεπτεμβρίου 1955 που έζησαν οι κάτοικοι της Κωνσταντινούπολης.

Μεγάλος αριθμός διαδηλωτών μεταφέρθηκε από την Ασιατική Τουρκία και Θράκη δωρεάν, αντί αμοιβής 6 δολαρίων, που ουδέποτε τους δόθηκαν. 4.000 ταξί τους μετέφεραν στον χώρο των ταραχών, ενώ φορτηγά του Δήμου της Κωνσταντινούπολης είχαν αναπτυχθεί σε επίκαιρα σημεία της Πόλης, φορτωμένα με τσεκούρια, φτυάρια, ρόπαλα, αξίνες, σφυριά, σιδερένιους λοστούς και μπιτόνια βενζίνης, απαραίτητα σύνεργα για τον όχλο των επιδρομέων, που επέπεσε επί των ελληνικών καταστημάτων με τα συνθήματα «Θάνατος στους γκιαούρηδες», «Σπάστε, γκρεμίστε, είναι γκιαούρης», «Σφάξτε του έλληνες προδότες», «Κάτω η Ευρώπη» και «Εμπρός να βαδίσουμε κατά της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης». Από την οργή του όχλου δεν γλύτωσαν και κάποια καταστήματα αρμενικής και εβραϊκής ιδιοκτησίας.

Άνδρες και γυναίκες βιάστηκαν σύμφωνα και με τη μαρτυρία του γνωστού Τούρκου συγγραφέα Αζίζ Νεσίν. Πολλοί ιερείς εξαναγκάστηκαν να υποστούν περιτομή, 16 Έλληνες έχασαν τη ζωή τους και 32 τραυματίστηκαν.

Έκτροπα κατά των Ελλήνων δεν έγιναν μόνο στην Κωνσταντινούπολη, αλλά και στη Σμύρνη. Το πρωί της 7ης Σεπτεμβρίου Τούρκοι εθνικιστές έκαψαν το ελληνικό περίπτερο στη Διεθνή Έκθεση της Σμύρνης. Στη συνέχεια, κατέστρεψαν το νεόκτιστο εκκλησάκι της Αγίας Φωτεινής, ενώ λεηλάτησαν σπίτια Ελλήνων στρατιωτικών, που υπηρετούσαν στο Στρατηγείο του ΝΑΤΟ.

Η ελληνική κυβέρνηση προσπάθησε να διεθνοποιήσει το θέμα, αλλά χωρίς σημαντικά αποτελέσματα. Αμερικανοί και Βρετανοί δεν ήταν διατεθειμένοι να ασκήσουν πιέσεις στην Τουρκία, πολύτιμο σύμμαχό τους κατά τη διάρκεια του «**Ψυχρού Πολέμου**». Οι νατοϊκοί σύμμαχοί, μας είπαν ξεκάθαρα να ξεχάσουμε το συμβάν. Μόνο το Παγκόσμιο Συμβούλιο Εκκλησιών από τους διεθνείς οργανισμούς απαίτησε από την Τουρκία εξηγήσεις για την καταστροφή του 90% των ορθόδοξων ναών στην Κωνσταντινούπολη. Πάντως, τον Αύγουστο του 1995 η αμερικανική Γερουσία με απόφασή της κάλεσε τον Πρόεδρο των Η.Π.Α. να ανακηρύξει την 6η Σεπτεμβρίου Ημέρα Μνήμης για τα Θύματα του Πογκρόμ.

Το Πογκρόμ κατά του Ελληνισμού της Πόλης προκάλεσε:

- τον θάνατο 16 Ελλήνων και τον τραυματισμό 32
- τον θάνατο ενός Αρμένιου,
- τον βιασμό 12 Ελληνίδων

την καταστροφή:

- 4.348 εμπορικών καταστημάτων,
- 110 ξενοδοχείων,
- 27 φαρμακείων,
- 23 σχολείων,
- 21 εργοστασίων,
- 73 εκκλησιών,
- περίπου 1000 κατοικιών, όλα ελληνικής ιδιοκτησίας.

Το οικονομικό κόστος των ζημιών ανήλθε περίπου σε 150 εκατομμύρια δολάρια, σύμφωνα με διεθνείς οργανισμούς, ενώ η ελληνική κυβέρνηση τις υπολόγισε σε 500.000.000 δολάρια. Η οικονομική αιμορραγία και ο φόβος ανάγκασαν χιλιάδες Έλληνες ομογενείς να μεταναστεύσουν στην Ελλάδα.

Αργότερα, το τουρκικό κράτος υποσχέθηκε αποζημίωση για την καταστροφή των ελληνικών περιουσιών. Στην καλύτερη των περιπτώσεων δεν ξεπέρασε το 20% των απαιτήσεών τους, με δεδομένο ότι τα περιουσιακά τους στοιχεία είχαν υποτιμηθεί δραματικά.

Πολλές λεπτομέρειες για τα Σεπτεμβριανά ήλθαν στο φως το 1961, κατά τη διάρκεια της δίκης για εσχάτη προδοσία του ανατραπέντος από τους στρατιωτικούς Τούρκου πρωθυπουργού Αντνάν Μεντερές, ο οποίος τελικά δεν γλύτωσε από την αγχόνη.

Ημέρα μνήμης λοιπόν η σημερινή για τα θύματα των Ελλήνων της Κωνσταντινούπολης. Η κουλτούρα του συλλογικού εγκλήματος έχει εδραιωθεί στην τουρκική κοινωνία. Με βάση αυτή την κουλτούρα οι άνθρωποι προβαίνουν στις πιο ανεπίτρεπτες ενέργειες. Ας ελπίσουμε πως τέτοια γεγονότα δεν θα συμβούν ποτέ ξανά!

Πηγή: ΕΣΤΙΑ ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ